

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

## Iz državnega zбора.

Na Dunaji 10. aprila.

Če bi bolniku že s tem bilo pomagano, da modri možje poiščejo vire bolezni, dijagnozo konstatujejo in reveža pomilujejo, — z včerajšnjim in denšnjim dnem bile bi zaceljene vse rane kmetškega stanu v Avstriji! Malone štiri seje govorili so letos državni očetje k budgetu poljedelskega ministerstva, toliko govorjenje je tedaj bilo o kmetškem prebivalstvu ter o njegovej rastočej revii. Bile so to bistrumne besede, in kar je še lepše, bilo je tudi nekaj srca v njih za kmeta, rednika vseh stanov. Modro se je določevalo, zakaj propada avstrijski kmet; razlogi so nekateri nevidni, v nedosežnih višinah in zvonaj državne meje in moči; drugi pa so v državnej upravi, v zakonodavstvu in — to so pozabili povedati modri možje — v kmetu samem. Stvari več ali manj vsakemu znane! Da so se pa tudi letos od prve, do zadnje vse ponavljale in poudarjale v državnem zboru, znamenje je to, da volilci-kmetje čedalje bolj pritiskajo na svoje poslance, da se njihova beda ne zmanjšuje, marveč da raste od leta do leta, od dne do dne. Z vseh strani, s slovanske in neslovanske, liberalne in konservativne strani vrele so včeraj in danes tožbe, da se naš kmet pogreza v nič, da kmeta kmalu več ne bo, če se sedanjemu ne pomaga k višku. Tudi so bili gorki, od srca izvirajoči zlasti nekateri klici po kmetovej pomoči, bolj prepričevalno bi govoriti in priporočati ne mogli zbori samih kmetov. Ali kaj pomaga znanje bolezni in nedostatka, če pa niso znani leki, ali če ne doseže vsega znano sredstvo? Tu je modrost pošla marsikateremu govorniku. Minister poljedelstva grof Falkenhayn, katerega so nekateri levičarji napadali, kakor bi on imel točo in dež v svojih rokah, bil bi vesel, če mu bi kdo nasvetoval korenito zdravilo zoper jetiko kmetškega stanu. A ni ga čul on, niti so ga čuli drugi poslušalci. Recepti so bili le bolj na homeopatično stran in jeden utis bil je po vseh teh nasvetih, ta namreč, da se stvari ne dajo zboljšati od danes na jutri, da pa so sredstva, katera dobro in vztrajno uporabljana morejo zavirati padanje, dokler se rod sam prerodi in si sam ustvarja

dobro bilancijo. Jeden duh je šel skoro po vseh govorih, ta namreč, da je kmeta treba povzdigniti v omiki, da mu je razširiti duševno obzorje, pripraviti ga do tega, da bode znal računati, primerjati razhodke svoje z dohodki svojega zemljišča. Stroški, ki jih ima sedanjí kmet, so toliki in tako konstatni, da jih ni mogoče dobiti iz prebitka na podlagi starih dohodkov. Ni pravi tisti glas, ki vso nesrečo podtika le davkom, ki so konečno tudi potreba opravičena v napredku človeške družbe, glas, ki vsega dobrega pričakuje od znižanja dolžnostij do države, nego pravi je tisti svet, ki hoče, da sadunosni in potrebni razhodki ostanejo, po tem pa, ker mora bilancija biti pozitivna, da se povišajo dohodki. Nad vsemi drugimi pripomočki je umno gospodarstvo, katero zna iz tal priboriti kar največ dobrega pridelka, a zna tudi, kako inkam je najbolje obrniti pridelok in skupljeno vsoto. Prospeh zemljiške rente je prezavisen tudi od razuma in spretnosti tistega, kateri zemljišče obdeluje. Misel, da mora vlada v prospah kmetijstva skrbeti za kmetijske šole, poudarjala se je v tej debati skoro v vseh boljših govorih, izjavljalo se je tudi, da bi bilo najbolje, ako bi se tudi kmetijski pouk postavil pod nadzor naučnega ministerstva. Več, kakor druga vnanja zdravila, pomagala bode kmetu samopomoč, in da ta pride na zdravo, strokovnjaško podlago, zato naj živ ostane klic: dajte kmetu več izobraženja, dobrega kmetijskega pouka!

Kakor sploh politična uprava tlačí nas Slovence tudi organizacija, kolikor se je tiče kmetijstva. Kjer smo v manjšini, ne brigajo se za nas „kmetijske družbe,“ kranjska „kmetijska družba“ pa neče in deloma tudi ne more naprej. Da nemamo zadostnega kmetijskega pouka, da naše krovine država tudi v tem zanemarja, to je istina, katero pred vlado zastopati bila bi naših poslancev sveta dolžnost! A tudi v tem, kakor kaže, vsakemu poslancu ni vse tako jasno, kakor bi moralo biti, predno je prišel v oklic „centralnega volilnega odbora.“ Vsaj nekoliko je nam tedaj zadostil danes poslanec gospod Pfeifer, ki sicer ni poudarjal, da smo glede kmetijskih podpor zmirom najzadnji tudi pod to vlado, je pa vsaj indirektno nekoliko očitavanja čutiti dal, ko je izpovedal, koliko je že de-

žela kranjska žrtvovala za bodočo dolensko vinarstvo šolo, državne podpore pa zanjo še ni, da-si je bila obljubljena še od prejšnje vlade. Govoril je gospod Pfeifer tudi o nesreči, ki je dolensko vino zadela po trsnej uši, ter priporočal je v odvrnitev nadaljnje te nezgode, naj vlada osnuje za Kranjsko, morebiti v Kostanjevici, šolo za ameriške trse, naj take zdrave trse izroča posestnikom okuženih vinogradov. Poljedelski minister odgovoril je na to le glede ameriških trsov, češ, „da se je z njimi že vlani storila poskušnja, da se jih je veliko naročilo in oddalo v razne trsne šole. Tudi letos dobila je vlada precej ameriških trsov, takih, ki se ne bodo dali okužiti. Vlada v tem oziru misli tako, da tistim, ki od teh trsov kaj pričakujejo, trse pripravi po najnižej ceni; a da bi sama pričela in silila, tega ne more, ker on (grof Falkenhayn) meni, vlada bi se odgovorno storila za to, da se trsi tudi obneso, ako bi sama kaj takega pozitivno priporočala. Osobito še omenjam, da so taki trsi odmenjeni tudi za šolo na Kranjskem.“ Gledé podpore za dolensko vinarstvo šolo minister ni ničesar dejal.

Danes v večernej seji pride za poljedelskim ministerstvom na vrsto razgovor v budgetu pravosodnega ministerstva. Najbrže bode buren, ker pritoževali se bodo tisti, katerim treba ni, a molčali bodo oni, ki bi ne smeli.

## Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 12. aprila.

**Cesarjeviča Rudolfa** je Mostarsko prebivalstvo jako navdušeno vsprejelo, zlasti mohamedanci. Beg Mostarski pozdravil je z navdušenim govorom cesarjeviča. Hercegovski vojaki in sicer batalijon Mostarski napravili so špalir. Vsprejela sta cesarjeviča FML. baron Winterhalter in načelnik civilne uprave major Sauerwald. Cesarjevič je ogledal veliko mošejo, trg in Rimski most, ki drži čez Narento. Čez šest ur se je pa odpeljal nazaj v Metković.

Nuncij **hrvatske** regnikolarne deputacije je obširen, obsega kakih pet tiskanih pol. V njem se zahteva, da mora biti hrvaščina tudi uradni jezik v skupnih zadevah na hrvatskej zemlji. Premoženje

## LISTEK.

### Postna pisma.

II.

Milostiva gospa!

Od zadnjega postnega pisma postal sem zelo milosrčen. Uboge žabe! Pod Turnom sem se šetal in premišljeval sem, katero obečanih žab bi Vam poprej izročil na milost in nemilost, kar zapazim, da mestni hlapci in prisiljeni žganjarji stržejo iz romantičnega baséna v znanem Vam senčnem logu zastarelo blato, ž njim pa tudi — vso žabjo zalego. Oblateni delavci so se večidel rotili, jeden pa, ki je bil menda bolj usmiljenega srca vzdihnil je: žab ne bo več! In verjemite mi, milostiva, tudi jaz nemam kamena mesto srca, hotel sem Vam jih nekaj naloviti, da jih pripravite po svojej volji, a take uime jim nesem želel, še manj kot našim „Nemcem“, ki vzlic dobrohotnim svetom nekaterih dostojanstvenikov zopet nemajo nobenega svojih odločnih zastopnikov v mestnem zboru. Veselim se, da imam jaz čiste roke pri tej nesreči, a takoj takrat sem ves skesan vskliknil: žabe pustim v miru! Toda gospa, kaj bode pač sedaj z najinimi pismi, kaj z mojim

žabarstvom?! Na te melodijozne božje stvarice hotel sem osnovati večino svojih jedkih mislij, njih delovanja in njih svojstva hotel sem Vam pokazati v vsi nagoti, tako, da je gospod urednik\*) že naprej sluteč sveto mojo jezo, moje pismo jeden teden zadržaval in mi s tem jezik zavezal za jedno pismo, kajti postna pisma smejo se pisariti pač le v postu. Prvo moje pismo je bilo baje že na poti v brezpodni uredniški koš, ker se je gospod urednik bal, da iz mnogovrstnih naštetih kvakarjev nastanejo v poznejših pismih morda kake baže neljubi mu advokati ali kaki državni pravdniki itd. Nepotrebna skrb, jaz nemam tacega prepričanja, temveč nasprotno! Toda bodisi kakorkoli, glavna podpora najinega odgovora je odvzeta vsled usmiljenosti moje, to trpko resnico pa pozabim toliko lažje, — da rečem prav po zgledu Knotzovem — ker upam, da ste me, milostiva, vendar razumeli. Razumeli ste, kaj je bistri tolmun, kaj starezen, kaj mladezen, videli ste, kako je starezen iz tolmuna napravila kalužo in kako jej je mladezen čisto jednaka ter se veseli žab in kalužnega blata. Razumeli ste me, kaj mi torej še mari žabe!

\*) Zadržavali smo pismo, ker smo je prekasno dobili in ker je bilo sploh le za nedeljo namenjeno. Ured.

Milostiva, stopite rajše s svojo drobno nožico nad bajer, saj je še toliko božjih stvorov in opazovati na njih Vam je mnogo!

„Oj to se v travi jasno bliska,  
Po jarkih vse svitlo, zlato.“

Tu so Vam trobentice in zvončki, ponižne vijolice in puhli podlesk; nad njimi pa se mogočno vzdigujejo košate lipe in vitke smreke. Na vejah zagričeva zbor glasnih ščinkovcev, v samoti žgoli drobna taščica, kos rumenokljuni pa opeva dobroto prerojenega solca: „zelena gora, živ je log!“ Milostiva, pogledite pa vrhove istih veličastnih smerek in lip! — ni jih, polomila sta jih vihar in sneg. Napravila bi se lahko žalobna pesem, elegija na te veličastne, polomljene velikane, vsaj taka kakor jih je čital naročeni Rosegger našim turnerjem in našemu Anastaziju Zelencu na čast, a vem da neste prijateljica takih bolestitih in žalnih spevov, jaz sem že uganil Vaše misli milostiva; Vi si mislite: kaj pa so toli okorne in trde te smereke, upognile naj bi se bile in imele bi še cele vrhove! Gospa, Vi imate svoj pravi razum. Slovencem nalagalo se je že mnogo na glavo in vrat, a nikdo si ni še šineka zlomil zaradi tega. — Vendar, gospa, jaz vidim, da se dolgočasite, kajti ste bolj sokrat-



Hrvatske ostane v zlic skupni upravi hrvatska svojina. §. 45, ki govori o sporazumljenem postopanju centralne in deželne vlade, se je rušil in to je prozročilo znane dogodke v avgustu 1883. leta. Nadalje se zahteva reorganizacija hrvatskih sekcij in trdi se, da se je prezirala deželna avtonomija pri raznih skupnih zakonih, oblastvih in mejnarodnih pogodbah. Nadalje se pritožuje, da se ne rabi nrvlaščina pri železnih in pri napisih na grbih. Zah-teva se sprememba §. 17, ki se tiče zbornice mag-natov, ter poudarja, da se državni obračuni s Hr-vatsko pomanjkljivi in se v več ozirih skuša ško-dovati hrvatskim financijam.

### Vnanje države.

Vsa poročila, da se je nova srbska vlada sporazumela s Piročancem in Novakovičema so bila izmišljena. Privrženci Piročanca in Novakoviča se ne bodo udeležili volitve. Ristića nečejo podpirati, ker se na nje ni oziral, ko mu je bil kralj naročil sestaviti ministerstvo, ampak je hotel v ministerstvo poklicati samo svoje pristaše.

Nedavno je **bolgarski** vladni list objavil knezov dekret o osnovi in organizaciji generalnega štaba za bolgarsko vojsko. Dosedaj Bolgari neso imeli posebnega generalnega štaba. — Bolgarskim zakonom o občinskih in privatnih učilnicah in šolskem nadzorstvu razširila se je veljava tudi na Vzhodno Rumelijo.

Dopisnik „Zastave“ imel je dolg pogovor z grofom Ignatijevom o **balkanskih** zadevah. Ko bi bila Bosna tako ostala, kakor je on želel, trdil je Ignatjev, bi Srbi gospodovali ne le v Bosni, ampak tudi v Starej Srbiji. Da se stvari za Srbijo neso tako ugodno razvile, ima se zahvaliti njenim novim prijateljem. Rusi dobro vedo, da bode Srbom avstrijsko prijateljstvo in kljubovanje Rusiji le škodovalo. O Bolgariji rekel je Ignatjev, da se mu kar smešno zdi, da hoče kak Bolgar brez sporazum-ljenja Rusije uresničiti one ideje, katere je sprožila Rusija in za kar je krvavelo 100.000 Rusov. Ve-lika napaka je, da ima Bolgarija kneza, ki ni udan bolgarske, slovanske in ruske stvari in da deluje proti tem interesom. Nadeja se pa, da bodo Bolgari spoznali svojo zmotno, vrnili se na pravi pot in zne-bili se tacega kneza. Razmere mej Rusijo in Avstrijo, po mnenju Ignatjeva, neso najboljše, prej ali slej prišlo bode do odkritega sovrašstva. Avstro-ogerski listi in diplomati demonstrativno žalijo Rusijo v vseh balkanskih zadevah. Vse kaže, da pride do boja mej Avstrijo in Rusijo, če tudi Rusi sedaj tega ne želé. Ignatjev je nadalje rekel, da se ne boji Avstrije v orientu, kajti on jo dobro pozna. Čim dalje bode prodirala v slovanske dežele, tembolj bode oslabela. V Bosni in Hercegovini postopa Av-strija, kakor bi ti deželi bili že njeni, toda se jako moti. Brez dovoljenja Evrope in velevlastij Avstrija ne more prisvojiti teh dežel; Rusija pa gotovo ne bode tega privolila.

„Svjet“, organ Komarova pripisuje veliko po-litiško važnost bivanju **ruskega** carja v Livadiji. Zmotnjave v Bolgariji, pravi ta list, opominjajo Ruse na važnost Črnega morja za Rusijo. Izhod iz Bos-pora v Črno morje mora priti v ruske roke. Car bode že znal ceniti Črno morje kot rusko morje.

Povedali smo že, da socialistični agitatorji močno širijo svoje ideje mej kmetskim prebivalstvom v **Italiji**. Vlada vedno bolj spoznava nevarnost, ki utegne navstati vsled teh agitacij. Prefekti in župani v Lombardiji so dobili že ukaze, da naj z vsemi postavnimi sredstvi zabranjujejo socialističke shode, ki se sklicujejo ob nedeljah in praznikih po kmetih.

Položaj v **Belgiji** se zopet hujša. Okrog Charleroi so vsi delavci ustavili delo. V premogov-nikih v Martinetu, Chatelineau-u in Gilly-ji ne dela noben delavec več. Grad direktorja premogovnika v Gilly-ji, Clerxa, je v veliki nevarnosti pred delavci.

ake čudi. Sokrat ni hotel namreč nikedar izven Aten opazovati naravne lepote Grške in sosednjih dežel. Čudečim se prijateljem je odgovarjal, da trave in kamenja vidi dovolj v Atenah, a s travo in ka-menjem da se pogovarjati ne da, nego le z njego-vimi someščani. „Švicarija“ se nama smeji nasproti, vem, da je marsikateri popoldan tudi Vaše zato-čišče, kjer v družbi premilih družic srebate kavo in s pravično strogostjo razsojate o onej ali onem, o onem ali onej. „Eine strenge Sittencomission!“ Gospa, tudi jaz sem nekedaj hodil tja — ker ne-sem ravno sovražnik kavi — toda hodil sem v jutro ne popoldne. Razen mene hodili so še trije enakomisleči gospodje in ker Vas morda ta hoja na kavo zanimiva, povem naj jeden akt iz nje.

Mi štirje usilili smo se nekako mej stare goste in zagvozdili smo se mej nje, kakor se zagvozdji jeklena zagvozdja v hrastov panj. Na našej desni sedela je večja haut-volée, tu je bila doména par narodnjakom „prijaznih“ advokatov, sovetnikov kranj-ske hranilnice in „Schulvereina“, ter ženska in moška moda je imela po jednega zastopnika. Na levo je imel prvo besedo nek gospod, ki ven in ven ure navija, pa ne v uradu, kakor nek drugi, nego v svojej urarni; le ta je obdelaval par tur-

Vojaščina se je tja odposlala. Delavci v predilnicah v Ninove-u zahtevajo vsaj dva franka plačila na dan in da se odpravi kupovanje živeža z „bons“-i. Delavci pri železnici v Gentu tudi nečejo delati; ker se njim je pomizalo plačilo.

**Pruska** vlada misli, da z znanimi protipolj-skimi predlogi še ni dovolj storila za ohranjenje nemštva v vzhodnih provincijah. Sedaj zahteva od deželnega zbora še 3.600.000 mark za podporo nemških dijakov, kateri bodo potem zavzimali v vzhodnih provincijah državne službe, pospeševanje nemških višjih deklških šol in grajenje poslopj za nove nemške ljudske šole v teh krajih. — Kulturni boj v Prusiji bliža se koncu. Papež je privolil v zahtevo Bismarckovo, da bode vsak škof moral po-prej objaviti vladi, koga misli imenovati župnikom. Vlada bode imela pravico, potrditi predlaganega ali ga pa odkloniti. V Rimu so se temu dolgo ustav-ljali in so se šele udali, ko se je Bismarck izjavil, da drugače ni misliti, da bi gosposka zbornica pri-volila v kake premembe obstoječih zakonov. Sedaj misli vlada deželnemu zboru predlagati obširno re-vizijo majskih zakonov, ker papež to želi.

Teško je odločiti, kak upliv so napravili Glad-stonovi irski predlogi na **angleško** prebivalstvo. Večina Londonskih listov je odločno proti predlogom. V provincijah so pa le konservativci proti predlo-gom, liberalci so pa celo zanje vneti, samo proti temu imajo nekatere pomisleke, da se hočejo irski poslanci popolnem izključiti iz državnega zastopstva. Škoti so večinoma proti Gladstonovim predlogom. Liberalni poslanci v zbornici pa omajujejo. Gladstonov izvrsten govor jih je mnogo pridobil, kateri so bili poprej nasprotni. — Hartigton se je odločno izjavil proti Gladstonovim predlogom. Poudarjal je, da ob volitvah narod ni nič vedel o tem. On se nadeja, da bodo ti predlogi zavrženi in da bodo vse stranke kakor jeden mož branile skupnost države. Ravne tako odločno se je Chamberlain izjavil proti irskemu parlamentu, ako se ne dajo jamstva za je-dinost države in prednost angleškega parlamenta. Obema je odgovarjal jako dobro John Morley, ki je velik prijatelj Ircev. Rekel je jima, da ne spo-znata težavnega položaja. Ko bi se zavrgli ti pred-logi, bi se morala s prisilnimi naredbami zatreti narodna liga. To bi pa bilo jako nevarno. Kdor pozna to nevarnost, bode gotovo za politiko spo-razumljenja.

### Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 8. aprila.

Predseduje župan g. Grasselli. Navzočnih je 22 mestnih odbornikov. Overovateljema zapisnika današnje seje imenuje gospod župan odbornika Nič-mana in Velkovrha.

Odbornik Potočnik poroča v imenu zdru-ženih odsekov finančnega in stavbenega o gradnji bolnice za silo. Poročevalec pravi, da je došlo devet posamičnih ponudb, za vse delo pa tri. Na te se je ozirati. Ponudniki so: Fran Peterca, Tönnies in kranjska stavbena družba. Ponudba g. Fr. Peterce je predraga, ker je le 39 gld. pod razpisano ceno (28.477 gld.). Tönnies prevzame zgradbo, ako sme uporabljati svojo opeko iz Kozes z odpustom 6 $\frac{1}{4}$ % in ako se krije bolnica s skrilji za 26.735 gold. Ponudba kranjske stavbene družbe je za 235 gld. od dveh družih ponudb ceneja. Združena odseka razpravljajoč vprašanje, ali bi se krilo s skrilji ali z opeko, odločila sta se za prvo, kajti s skrilji krita streha je gorkeja, bode tedaj gotovo bolje rabila za bolnico, kakor tudi za nastanjenje voja-kov, v kateri namen ima bolnica tudi služiti. Sploh pa je pomisliti, bi li vojni erar, ako se krije z

nerjev krog sebe, jezil se je nad pošto in nje urad-niki ter je strašno vzrastel, ko bi mu kdo ugovor-jal. Pogovor obeh miz je bil navadno kaj glasen in šumen, dokler ni naša čveterica stopila v sobo; po-tem se je polegel, potihnil in slednjič si mislil, da se le še usta drže ušesa. Bilo je ko da jastreb pade mej jato kričočih vran in kavk. Toda to še ni največe hudo; najhuje je pač bilo, da smo se-daj govorili, kako je „Schulverein“ razpisal nagrade profesorjem slovenščine zaradi njih zaslug za ger-manizovanje, sedaj, da se skoro počne zidati „Na-rodni dom“ itd. itd. upliv teh pogovorov pa se je lahko bral na licih naših sosedov. Oni čas nesem nikdar čital političnih listov, kar na lica teh gostov sem pogledaval, kedar so bili dolženih lic, znal sem, da nam je vlada vrgla zopet kako mrvico, kedar pa so jim lica žarela, kazalo je: „e pur si muove „für den Liberalismus“.

Necega jutra pa pride do naše mize kasirka Ana in pozdravi nas: „Tabro jutro!“ Milostiva, da ste ga Vi videli našega urarja na ta pozdrav! Za-rudel je kot rak in strupeno jo je pogledal ubogo Tirolko. Tisto jutro privrgel jej je vsakdo od naše mize štiri krajcarje mesto dveh, drugo jutro pa smo zvedeli, kako je „die deutsche Sittenkommission“

opeko, poslojpe v podstrešnih prostorih sploh odo-bril za nastanjenje vojakov. Zatorej nasvetujeta združena odseka, da se bolnica za silo krije s skrilji in da se izroči ta s fiskalnimi cenami na 28.517 gld. 70 kr. proračunena stavba kranjski stavbeni družbi na podlagi ponudbe izročene 20. marca za 26.500 gld., tedaj z odpustom 7-7%, mestnemu magistratu pa se naroči, da potrebno ukrene, da se sklene s stavbeno družbo pogodbo, da ista kavečjo popolni in stavbo takoj prične.

Pri glavnem razgovoru poprime besedo pod-župan g. Petričić. On pravi, da ga jako veseli, da je kranjska stavbena družba stavila za vojašnico tako ugodno ponudbo, da je sploh mogoče zidati vojašnico. Pri vsem tem pa bi govornik le pripo-ročal in nasvetoval, da se gradnja bolnice za silo izroči tvrdki Tönnies, kajti ako se sedaj slednje po-nudba ne vsprejme, morda nikdar več ne bode sta-vila ponudbe za kako zgradbo. Saj ima kranjska stavbena družba, ako hoče mestno vojašnico dobro in solidno zidati, posla dovolj, in ni se jej treba ozirati na to stavbo. Premisliti pa je, da ima mestna občina izvršiti še dokaj stavb, tako prav kmalu mestno ljudsko šolo. Sploh pa se zdi govorniku po-nudba popolnem pravilna, zatorej nasvetuje, ne s političnega stališča, ne iz antipatije proti kranjski stavbeni družbi, da se izroči stavba bolnice za silo tvrdki Tönnies.

Župan Grasselli omenja, da je pravilno po-nudba za stavbo bolnice predložila prej tvrdka Tön-nies, nego stavbena družba.

Poročevalec Potočnik pa trdi, da je stav-bena družba prej stavila ponudbo. Ako je zadnja pozneje izročila ponudbo, za koliko bi napravila opečno streho, je to le dopolnilo, ne pa dodatna po-nudba, (Nachtragsoffert.)

Župan g. Grasselli naglašá, da se je to zgodilo šele po magistratnej seji, ko se je začelo razpravljati vprašanje, ali bi se krilo s skrilji ali z opeko.

Odbornik Nolli misli, da je najprej bistveno rešiti vprašanje, bode se li krilo s skrilji ali z opeko, potem se bode še le določilo, komu naj se zgradba izroči.

Odbornik Klein pravi, da mora z obrtnij-skega stališča vendar v prvi vrsti priporočati, da se odda gradnja stavbeni družbi kranjski. Ista je za 235 gld. ceneja, nego Tönnies, ima pa še to pred-nost, da podpira domače obrtnike. Govornik se spo-minja, kako je bilo, ko je Tönnies zidal tovarno za lim. Takrat so se obrtniška dela, kolikor jih Tönnies sam ni mogel dogotoviti, oddala obrtnikom v Gradci, Ljubljanski obrtniki pa so imeli lepo pri-liko, hoditi gledat, kako delajo Graški obrtniki in odneso zaslužek iz dežele. Saj ima mesto še veli-kansko stavbo, to je vodovod, ki gotovo ne odide Tönniesu.

Odbornik Gogola opomni, da ima pri Tön-niesu nad sto domačih delavcev zaslužka, stavbena družba kranjska pa ima mnogo inozemcev. Konku-rence ne gre nikakor odbijati, kakor se to godi pri razpisih za cesarski rudnik v Idriji, kjer se mnogo-krat vsprejme tudi višja ponudba. Ako se danes vse izroči kranjski stavbeni družbi, mislila bode, da ima vse mestne stavbe popolnem v vreči.

nad njo skazovala svojo avtoriteto: odslej nas je pozdravljala le: „Gut Morgen!“ — Zakaj Vam to pravim, milostiva? Čez par dnij bil sem v družbi narodnjakov in kakor navadno — prepirali smo se. Nekaj jih je trdilo, da bi bilo dobro, da hodimo v kazino, nekaj da ne, a trdilo se je oboje — —. Vidite taki so nemškutarji, taki narodnjaki! Zadnji pa so jabolka od stare jablane in po jabelkih sodi se jabljana, milostiva! To neso kaj vesele misli, a pustiti Vam jih moram pri čaši kave, mene pa zove neusmiljen poklic in leteti mi je skozi drevored. Vrabcí me še pozdravijo pred gradom s stare altane in menijo se, da se presele na mestne troške sedaj v mestno hišo, kjer pomečejo iz omare nekaj starih sklepov. Poletim mimo oficirjev, na uho m' bije „die Armeesprache“, mimo uradnikov drvi me „die Amtsprache“, mimo lepih Ljubljančank, poje se mi „die Staatsprache“, to je sprehajajoči se Schulverein — čemu nam še nemške šole! To pa so sama jabolka naše jablane!

Milostila, rudečica mi udarja v obraz, ušesa si tišim, zato oprostite do Cvetne nedelje sedaj, ker je žabe pustil, samo še prepokornega

Vam radikalca.



Odbornik dr. vitez Bleiweis-Trsteniški naglašala, da ne gre ozirati se samo na stavbeno družbo in opomni, kako izvrstno in v občno zadovoljnost je zidal Tönnies blaznico na Studenci. Pri tem je še naglašati, koliko kranjskih delavcev služi svoj kruh pri Tönniesu. Tönnies bode tudi jedini, ki bode stopil v konkurenco za zgradbo nove mestne ljudske šole, zato naj se stavba bolnice izroči Tönniesu.

Župan Grasselli osvetljuje pravilnosti ponudeb in naglašala, da je jedina ponudba Tönniesova bila pravilna, ker se je podvrnil vsem stavbenim pogojem.

Poročevalec Potočnik opomni, da je bila v prejšnji seji mnogo govora o Vrhniški opeki, danes pa se o tem molči, dasi Tönnies v svoji ponudbi pravi, da bode zidal samo z opeko iz Kosez. Ponudba kranjske stavbene družbe je ugodnejša.

Odbornik dr. vitez Bleiweis iz zdravstvenih ozirih nasvetuje, da se poslopje krije s skrili, odbornik Valentinčič predlaga tajno glasovanje (po listkih), odbornik Velkovich je za to, da se poslopje krije z opeko, kar bi bilo ceneje in za vjake ugodnejše. Njegovemu mnenju pridružita se tudi župan Grasselli in odbornik Pakič. Pri glasovanju, se li krije poslopje z opeko ali pa s skrili, obvelja poslednje. Za opeko bilo je samo 8 glasov.

Pri glasovanju po listkih bilo je 13 glasov za Tönnies, 9 za kranjsko stavbeno družbo. Tönnies bode torej za 26.735 gld. zidal bolnico za silo, katera bode krita s krilji.

Potem se vsprejme predlog odbornika Gogole, da ako se ne uporablja Vrhniška opeka, kakor je zahtevano v §. 20 stavbenih pogojev, naj se določna vsota odtegne, kakor tudi predlog odbornika Žagarja, da se Tönniesu izrazi mestnega odbora gotova nada, da bode pri tej stavbi uporabljal same domače obrtnike. Odobre se potem še profesorja T. Zupana predlogi o nekaterih računih za šolske potrebe na realki in prvi mestni ljudski šoli, ter seja zaključila.

## Domače stvari.

— (Jugoslovanska akademija znanosti in umetnosti) imela je v soboto javno sejo, pri kateri je naš rojak in akademije redni član, g. Matija Valjavec predaval o rabi besede „črez“, v slovenščini in kajkavščini pred 50 leti.

— (G. Viljem Lukež,) železniški uradnik in rezervni častnik, ki se je pred tedni na Pragerskem ponesrečil, umrl je preteklo soboto v bolnišnici v Mariboru. Ker nikakor ni pustil, da bi mu nogo odrezali, se mu je prisadilo in prisad končal je 23 letno nadobudno življenje. Pokojnega prepeljali bodo v Ljubljano. Pogreb danes popoldne ob 5. uri.

— (Dr. Fran Stawa,) štabni nadzdravnik prve vrste in vodja garnizijske bolnice št. 8 v Ljubljani, premeščen je k 9. vojnemu poveljstvu.

— (Zaroka.) Gospod Fran Čuček, c. kr. sodnijski pristav v Ljubljani, zaročil se je z gospodično Franjo Žužkovo.

— (Čitalnica Ljubljanska) priredila nam je včeraj zvečer zopet društveno besedo. Vspored imel je samo 5 točk, a te bile so izdatne. Nova je bila samo Soedermannova „Kmetška svatba“, katero je mešani zbor tako vro pel, da bi jo bili prav radi čuli še jedenkrat. Gospica Kobilčeva in g. Josip Maier svirala sta Brahmsove „Ogerske plese“ št. 7 in „Slovanske plese“ št. 8 četveročno na glasovirju, ter izvajala mnogo pohvale. G. Razinger pel je Rubinsteinovo „Asro“ in Iv. pl. Zajca „Lastavicam“. G. Razinger je kot izboren pevec itak poznat, včerajšnja samospesva sta pa posebno ugajala in odobravanje bilo je posebno intenzivno. Najlepša točka bila je zadnja: Trosev in zbori iz Kreutzerjeve opere „Prenočišče v Granadi“, to pa največ zategadelj, ker je zopet jedenkrat nastopila gospa Svetkova. Njeno petje bilo je krasno. Glas jej je vedno jednako zvonk in čil, in najtežje stavke pela je z lahkoto in vzgledno gotovostjo. Gospoda solista Pribil in Štamcar sta sicer tudi jako dobro pela, a gospa Svetkova ja je zatemnila. Njej donelo je v prvi vrsti poslušalcev burno odobravanje. Gledé te točke se je opazilo, da je glasovir nekoliko previsoko uglasen. Gospa Svetkova je včeraj sicer „cis“ z lahkoto pela, glede sodelujočih pa bi menda kazalo, ko bi se to preinačilo. Po pevskem oddelku predstavljala se je igra „Domači prepri“. Igra je sicer stara, pre-

igrana, a vender vedno še mikavna, treba samo, da se dobro predstavlja, kar pa včeraj v polni meri ni bilo. Igralo se je sicer deloma dobro, a pravega uspeha smo pogrešali.

— (Bistriški Razvoschegg) so je luknji vender le izmuznil. Ker je ob času volitev zaprl g. Ludovika Kresnika, da ni mogel k volitvi, bil je najprej od okrožne sodnije Celjske zaradi zločina javnega nasilstva na 6 tednov ječe obsojen. Kasacijsko sodišče je iz formalnih uzrokov sodbo ovrгло, ter je bila 10. t. m. pred okrožno sodnijo Celjsko nova glavna obravnava. Kakor pa že naši nemškutaaji na Štajerskem smejo vse brez kazni počenjati, tako se tudi Razvoschegg ne bo zaradi tega nasilstva nič zgodilo. Celjska okrožna sodnija, ki je prvokrat našla, da je v dejanji Rasvoscheggovem zločin, našla je sedaj, da to — ni nič, ter je Rasvoschegga oprostila.

— (Trgovsko bolnišnico in penzijsko društvo) zborovalo je včeraj dopoldne v mestni dvorani. Bil je to 50. občni zbor. Zborovanje je vodil predsednik g. A. Dreo, navzočih pa je bilo do 40 članov. Predsednik pozdravlja zborovalce in kaže na lepe uspehe pretečene 50letne društvene dobe, na katere je društvo lahko v istini ponosno. Tudi delovanje društveno v preteklem letu je bilo jako uspešno. Spominja se potem predsednik umrlih častnih članov g. Fr. Xav. Souvana in Val. Češko-ta, in družih zadnje leto umrlih članov in vabi zborovalce, da v znamenje sočutja ustanovejo s sedežev, kar se zgodi. Zahvaljuje se predsednik potem vsem udom, sosebno vro delujočim članom vodstva in pa usmiljenim sestram, katero tako prijazno in vestno oskrbujejo društvene bolnike. Nazadnje izreka se zahvalo odboru za kupčijski ples, posebno načelniku, bankirju g. E. Mayer-ju, kateri je največ pripomogel, da se je kupčijski ples letos tako izvrstno obnesel, kakor še nikdar. Letnemu poročilu se povzame, da je pred 50 leti 62 trgovskih pomočnikov ustanovilo društvo, katero šteje danes blizu 500 udov. Premoženja ima društvo blizu 60.000 gld. in ravno toliko je v teku 50 let svojim bolnim in onemoglim društvenikom izplačalo. Društvo ima lepo urejene bolniške prostore, o katerih je c. kr. deželna vlada kranjska šele pred kratkim, društvenemu vodstvu izrekla priznanje. Društvo ne deluje samo v Ljubljani, ampak raztegnilo je svojo dobrodelno delevanje, po deželi ima podružnice v Kranju, in Rudolfovem, pa tudi v sosednjih deželah ima podružnice v Celji, Mariboru, Ptuj, Radgoni, Celovci, Belaku in Velikovcu. Pretečeno leto se je društveno premoženje zdatno pomnožilo. Veletržca g. Franc Xav. in Ferd. Souvan poklonila sta penzijskemu zakladu 500 gld. srebrne rente, v spomin petdesetletnice njih trgovine v Ljubljani, katero je l. 1835 njih l. l. umrli oče g. Fr. Xav. Souvan ustanovil. Koncem l. 1885 štel je društvo 10 častnih, 52 podpornih, 403 pravih, tedaj 465 udov. Za obolele ude, plačalo se je vsega vkupe 25.49 gld. 68 kr. Iz penzijskega zaklada podpiralo se je lani 5 onemoglih udov, ki so skupaj dobili 890 gld. Skupno je izdalo društvo za podpore po pravilih 3373 gld. 30 kr. Skupnih društvenih dohodkov bilo je 8203 gld. 97 kr., izdatkov pa 4180 gld. 2 kr. Premoženje pomnožilo se je za 4023 gld. 95 kr. in je sedaj vsega premoženja 57.303 gld. 25 kr. Poročilo vzame se pohvalno na znanje. G. Alfred Ledenik poroča v imenu pregledovalnega odseka, da je isti računске sklepe in blagajnico koncem l. 1885 natančno pregledal in vse popolnem v redu našel. Se vzame na znanje. V imenu ravnateljstva nasvetuje g. Treun, da se v priznanje velikih zaslug za društvo imenujeta gg. veletržca, Fran Xav. in Ferdinand Souvan, častnima članoma. Zbor vsprejme predlog jednoglasno. V pregledovalni odsek se izvolijo gg.: Ivan Plautz, Alfred Ledenik in Josip Benedikt. Za namestnika gg.: Fran Kolman in Matej Ranth. Na predlog člana ravnateljstva g. Drahslerja, sklene zbor, da se ravnateljstvu naroči, da se 50letnica društva slovesno praznuje na nevtralnih tleh in naj se v ta namen ravnateljstvo pomnoži z drugimi članovi. Predlog obvelja in potem zborovanje zaključila.

— (K preizkušnji učiteljske sposobnosti) meseca aprila t. l. je prišlo 13 učiteljev in 12 učiteljic — vseh tedaj 25. Izmej učiteljev je eden dobil spričevalo II., deset spričevalo III., dva pa spričevalo IV. vrste in sicer pet je sposobnih za ljudske šole s slovenskim in nemškim učnim jezikom, trije za ljudske šole s slo-

venskim in trije pa za ljudske šole z nemškim učnim jezikom. — Izmej učiteljic sta dve dobili spričevalo I. vrste, osem spričevalo II. vrste, dve pa spričevalo III. vrste, in sicer devet je sposobnih za ljudske šole s slovenskim in nemškim učnim jezikom, tri pa so sposobne za šole samo z nemškim učnim jezikom.

— (Razpisano) je mesto nadsodnije svetnika pri deželni sodniji v Celovci. Prošnje do 25. t. m. — Razpisano je tudi mesto davkarskega kontrolorja, eventualno davkarskega pristava pri davkarijah na Kraunjskem. Prošnje do 15. maja t. l.

## Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

**Atene 12. aprila.** Zbornica odklonila je dnevni red, po katerem naj bi vojna takoj pričela. Vsprejela pa je s 129 proti 83 glasom dnevni red, s katerim se izraža ministerstvu polno zaupanje. Od strani občinstva vojeviti pojavi. Delyannis nagovoril je ljudstvo ter priporočal mirnost, zaupanje v lastno moč in spoštovanje nasprotnega mnenja, upajoč, da bodo vlasti pripoznale zakonite zahteve Grške. (Priznanje.)

**Plovdiv 12. aprila.** Knez izdal dekret, da se bodo v 23. dan maja volili za Vzhodno Rumelijo poslanci, ki se bodo udeleževali narodnega „sobranja“ v Sofiji, v katerem se bodo obravnavali sklepi konference.

**Atene 11. aprila.** Ejub paša zahteval je od generala Sapunzakisa, naj se grške čete umaknejo iz svoje postojanke pri Zaskosu ter je turške čete proti Zaskosu naprej pomaknil. General Sapunzakis podkrepil je postojanko in dobil povelje, da jo mora držati. Boja ni bilo. Ejub paša nekda Grkov neče napasti. Predstraže obeh vojsk so si jako blizu.

## Razne vesti.

\* („Avant la bataille“) imenuje se knjižica, ki je ravnokar izšla v Parizu. Izdal jo je neimenovan pisatelj ter posvetil znanemu francoskemu rodoljubi in pesniku Pavlu Déroulède-u. Slednji spisal je predgovor, v katerem pravi, da je boj mej Francosko in Nemčijo neizogiben in da je francoska vojska „pripravljena.“ „Da, kliče Déroulède, zblizanje Francije in Nemčije je potrebno, a le z orožjem, zblizanje bode koristno, a le po zmagi.“ V knjižici sami dokazuje pisatelj, da bodo Francozi, Nemce, ki so že leta 1870 delali napako za napako, premagali, kajti sedaj ni več nepremagljivih vojska. „Jeno in Rossbach sta morebiti blizu vkupe.“ Kdaj se bode ta boj začel, tega pisatelj točno ne določi, ampak pravi, da tedaj, kadar pomrjo vsi veliki nemški možje iz 1870 leta, potem „bode vse otlo, podkopano, da bode le hitrega sunka treba, da se vse podere.“ Bojimo se, da je pisatelj imel preveč francoskega šovinizma, premalo pa treznega premisleka.

## I. Izkaz.

„Podružnice sv. Cirila in Metoda v Celji“ za čas do 1. aprila 1886.

Podružnica šteje 48 udov in sicer 2 pokrovitelja, 5 ustanovnikov in 41 letnikov.	
Pokrovitelji: Posojilnica Celjska vplačala . . .	gld. 100.—
„ G. Mihael Vošnjak vplačal . . .	„ 100.—
Ustanovniki: g. dr. Josip Serbec vplačal . . .	„ 10.—
„ g. vikar Josip Žičkar . . .	„ 10.—
„ g. dr. Josip Vrečko . . .	„ 10.—
„ g. dr. Ivan Dečko . . .	„ 20.—
„ g. Milan Derwald . . .	„ 10.—
41 letnikov je vplačalo . . .	„ 57.—
med temi 2 neimenovana z 20 gld. in 2 gld. vplačali društveniiki vkup . . .	„ 317.—
Razni prijemki do 1. aprila 1886:	
Iz nabiralne pušice v Čitalnici se vzelo 7krat . . .	gld. 7.18
Iz nabiralne pušice pri Slonu se vzelo 15krat . . .	„ 31.76
Vesela družba pri Praterji nabrala . . .	„ 5.10
	gld. 44.04
Ravnateljstvo Celjske posojilnice daruje . . .	„ 15.—
Posojilnica v Makolah daruje (g. Maks Veršecu za sklepanje računov namenjenih) . . .	„ 10.—
Posojilnica v Pišecah (ravno tako) . . .	„ 5.—
Posojilnica v Št. Jakobu v Rožni dolini na Koroškem daruje v namen ugodne rešitve neke pritožbe v dačnih zadevah, katero je naredil g. Maks Veršec, ki je nagrado v korist društva odklonil . . .	„ 40.—
G. Simon Černoša, župnik v Pišecah darujejo ob priliki obnega zbora posojilnice . . .	„ 5.—
vkup prejemkov . . .	gld. 436.04
Izdalo se je pa ustanovitev itd. gld. 7.58 in naložena je:	
v Mariborski posojilnici . . .	„ 20.—
v Celjski posojilnici . . .	„ 408.—
vkup . . .	gld. 436.04

Celje, dne 1. aprila 1886.

Dr. Josip Vrečko,  
načelnik.

Ivan Dečko,  
tajnik.

Maks Veršec,  
blagajnik.



**Tržne cene v Ljubljani**  
dné 10. aprila t. l.

Pšenica, hktl.	6 97	Speh pevojen, kgr.	64
Rež,	5 20	Surovo maslo,	84
Ječmen,	4 87	Jajca, jedno	2
Oves,	3 57	Mleko, liter	8
Ajda,	4 23	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 71	Telečje	56
Koruzna,	5 40	Svinjsko	70
Krompir,	4 01	Kostrunovo	40
Leča,	8	Pišanec	45
Grah,	8	Golob	18
Fižol,	8 50	Seno, 100 kilo	2 31
Maslo, kgr.	96	Slama,	2 31
Mast,	70	Drava, trda, 4 metr.	7 40
Speh frišen,	56	" mehka,	5

**Meteorološko poročilo.**

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. aprila	7. zjutraj	726-28 mm.	11.6° C	sl. zah.	obl.	16-50 mm.
	2. pop.	723-12 mm.	18.2° C	sl. svz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	724-83 mm.	7.3° C	sl. jz.	obl.	
10. aprila	7. zjutraj	726-34 mm.	7.8° C	sl. jz.	obl.	2-00 mm.
	2. pop.	727-14 mm.	12.0° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	729 03 mm.	6.4° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura 12.4° in 8.7°, za 3.4° nad in 0.3° pod normalom.

**Dunajska borza**

dné 12. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 15 kr.
Srebrna renta	85
Zlata renta	114
5% marena renta	101
Akcije narodne banke	874
Kreditne akcije	294
London	125
Srebro.	—
Napol.	10
C. kr. cekini	5
Nemške marke	61
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 128
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 170
Ogrska zlata renta 4%	103
papirna renta 5%	95
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	124
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98
Kreditne srečke	100 gld. 179

**„Kako sem se jaz likal.“**

Povest slovenskega trpina v poduk in zabavo. Sestavil in spisal J. Aléšovec. 35 pol v osmerki. Dobiva se za znizano ceno 1 gld. izvod, po pošti 10 kr. več, samo pri Antonu Obrezi, ključarske ulice št. 3, III. nadstr.

**„Ne v Ameriko!“**

Povest Slovincem v poduk, od istega pisatelja, za znizano ceno 60 kr., po pošti 5 kr. več. (231-2)

**Semenj na Igu,**

ki bi imel biti dné 3. maja, bode prej, in sicer v torek 20. aprila t. l.

(254) Županstvo na Igu.

Br. 100. (201-5)

**Natečaj.**

Služba občinskega zdravnika s sedežem v trgu Mozirje gornjegradskega sodniškega okraja na Štirskem se bo 1. majnika t. l. oddala za letno nagrado 200 gld. iz okrajne blagajnice in 100 gld. od moziške občine.

Računi o lečenju ubogih se bodo iz okrajne blagajnice posebno plačevali. Doktorji vsoga zdravilstva imajo prednost, ki dokažejo tudi, da so zmožni slovenskega ali saj katerega jugoslovanskega jezika ustno in pisмено.

Prošnje s priloženim krstnim in domovinskim listom in z dokazi o dosedanji praksi naj se do 30. aprila t. l. tukaj vložo.

Od okrajnega odbora Gornji grad,  
dne 20. marca 1886.

Namestnik okr. načelnika:  
Ant. Goričar.

Od visoke vlade

Njeg. Veličanstva

švedskega kralja  
privilegirani dr. Fr. Lengiel-ov

**Brezov balzam.**

Ze sam brezov sok, kateri teče iz breze, ako se navrtva njeno deblo, je od pamtveka znan kot najzvrstnejše lepoto; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan nezmatne luskinje od polti, ki postane vsled tega čisto bela in trda.

Ta balzam zgleda na obrazu nastale gube in kozáve pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rdečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. Cena vrču z navodom vred 1 gld. 50 kr.

Zaloga v Ljubljani pri Jul. pl. Trnkoczy-ji, lekarnarji; glavna zaloga na Dunaji pri W. Henn-u. (29-4)

**Hiša na prodaj**

v Škofji Loki na Gorenjskem, s prodajalnico in večimi stanovanji, s kletjo in hlevom, z dvema njivama in jednim travnikom, jako ugodna za kupčijo. — Zadnja cena 3500 gld. Prodaja se prostovoljno zaradi družinskih razmer. Natančneje se irvé pri lastniku Fr. Bajt-u, Poljanski nasip h. št. 48 v Ljubljani. (229-3)

Št. 5769. (228-3)

**Ustanova.**

Pri podpisnem magistratu je za tekoče leto podeliti ustanovo za deklisko balo v znesku 100 gld., katero je mestni odbor Ljubljanski povodom srebrne poroke Njiju Veličanstev osnoval 1879. leta.

Pravico do te ustanove ima pošteno, ubogo in v Ljubljansko mestno občino pristojno dekle, ki se je od 24. aprila 1885. leta sem omožilo.

Prošnje podprte s potrebnimi spričevali uložiti je tukaj do konca meseca aprila 1886.

Mestni magistrat Ljubljanski,  
dne 31. marca 1886.

Župan: Grasselli.

**Resna ženitvena ponudba.**

Trgovec, 24 let star, želi se oženiti s 16 do 20. letno deklico dobrih poštenih roditeljev, ki je dobra, varčna in skrbna gospodinja in izurjena v pisavi, v računanji in govornji. Pisma s fotografijo naj se pošiljajo v 14. dneh pod naslovom „J. P. št. 145“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“, katero jih potem izroči na dotično mesto. (245-2)

Velika partija 1 (788-141)

**ostankov sukna**

(po 3-4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanek po gld. 3.75

Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

**Tužci:**

10. aprila.  
Pri stiznem: Križekula z Dunaja, — pl. Kreschel iz Ljubljane, — Rabelitz iz Gorice, — Weil, Kulka, Lowy z Dunaja.  
Pri kraljevi: Silberstein z Dunaja, — Rieder iz Celovca, — Manhart, Tomaley z Dunaja.

**„NARODNA TISKARNA“**  
priporoča po nižki ceni  
**Vizitnice**  
v elegantnej obliki.

Pri rudniku „Hirsko živosrebrne rudniške družbe“ pri sv. Ani pri Trziči odda se mesto

**predstojnika rudniških delavcev**

(Steiger). Prosilci, kateri se morejo izkazati z dobrimi spričevali o praktičnem delovanju in zmožnosti v rudarstvu, vešči nemščine in slovenščine, uložé naj svoje prošnje vsaj do 18. aprila t. l. pri obratnem vodstvu omenjene družbe v Trziči, Gore jako. Plača 45 gld. na mesec, prosto stanovanje, kurjava in svečava. (253-1)



**Cvet zoper trganje**

po dr. Maliču a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živeih, otekline, otrple žive in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravi, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (646-24)

**LEKARNA TRNKOCZY**

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.



C. kr.

najviše priznanje.



**Kopališče**

**GLEICHENBERG**

na Štajerskem. (244-1)

Jedno vozno uro od postaje Feldbach ogr.-zap. žel.

Začetek sesije 1. maja.

Alkalično-murijatične in železne-kislone, inhalacije smrečevja in razpršene vrečeve slanice, (tudi kabine za posamičnike), pnevmatična izba s prostorom za devet oseb, veliki respiracijski aparat, šumeča ogljeno-kisla kopališča, jeklene, studenčne i kopeli smrekovih bocek, mrlja kopanja in hidropatična zdravila, kozje mleko, gorko kravje mleko v posebno zato zgrajenej zdravilnici z mlekom. Podnebje: stanovitno in zmerno vlažno toplo. Višočina nad morjem: 300 metrov. Stanovanja, mineralne vode in vozovi naročajo se pri vodstvu Gleichenbergških kopeli.



**„THE GRESHAM“**

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo: Dunaj, Giselastrasse št. 1,

Filijala za Ogersko: Pešta, Franz-Josefsplatz

v hiši društva. št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva	frank. 91,064,543.54
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1884	17,926,068.77
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot	164,776,000.—
V slednjej dvanajstmesecnej poslovalnej perijodi uložilo se je pri društvu za	66,393,200.—
ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah več kot	1,391,163,329.—

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaškej cesti št. 3, II. nadstropje pri Guido Zeschkotu. (315-12)

**Zrebanje že 24. tega Meseca.**

**Kincsem a 1 gld. 11 srečk 10 gld.**  
**SREČKE**

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg- 20% || 4788 denarnih dobilkov.

Kincsem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budimpešta, Waitznergasse 6. (142-28)